

Zestrea

Alexandrina Spânu

ZESTREA

- sonet -

Îmi leagăn amintirile,
să nu le răvășesc,
zestrea mea, amintirile,
să nu le rătăcesc.

Mă uit pe rând la toate,
și văd cum au trecut anii,
încărcați cu de toate,
neliniștiți precum plopul.

Îi recunosc sunt ai mei,
au fost grei, obositori,
dar toți au fost ai mei.

Privesc spre anii viitori,
ajunși la vremea toamnei,
și toți sunt trecători.

Alexandrina Spânu - SPERANȚE